

62.

Nařízení císařské, dané dne 12. března 1859,

pro veškerou říši,

o tom, pokud úředníci soudní jsou právi ze škody stranám způsobené, a kterak se má za nich nahrazení škody prostředkem stížnosti syndikátní vymáhati.

(V Zák. říš. č. XI., vyd. a rozesl. dne 24. března r. 1859, č. 46.)

V přičině toho, pokud soudové a osoby soudní ze svého jednání úředního stranám právi jsou, a kterak se má náhradě z takového závazku průchod zjednati, vidí se Mně, po slyšení ministrů Mých a po vyslyšení Mé rady říšské toto naříditi:

§. 1.

Když osoba soudcovská při správě soudní svou vinou buď porušením nebo zanedbáním své povinnosti úřední (§. 1294 obecného zákonníka občanského) straně škodu způsobí, povinna jest, straně této, nemůželi jiným způsobem náhrady dojíti, úplně škodu napravit a má k tomu způsobem stížnosti syndikátní přidržena býti.

§. 2.

Tento závazek vztahuje se ke všem civilním a vojenským soudům a úřadům soudním, necht' vykonávají moc soudní v občanských věcech právních neb moc trestní zcela nebo z části. Též se vztahuje závazek tento ke všem osobám, které u těchto soudů a úřadů soudních ve službě jsou postaveny, nebo k tomu konci zřízeny, aby jednání soudní předsebraly, kdykoli v přičině svých povinností úředních něco zavíní.

Co se týče opatrovatelů hypotek v království Lombardsko-Benátském a v Dalmatsku, zůstávají v moci zákonové o tom vydání.

§. 3.

Změnili neb zrušili vyšší soud nějaké soudní nařízení neb rozhodnutí, není proto soud nižší povinen straně škodu nahražovati. Taktéž není soud nižší práv z rozhodnutí, vydaných ve sporných věcech právních nebo v jiných věcech stran se týkajících, v kterýchž strany škodu vzatou samy mohly prostředky právními a stížnostmi od sebe odvrátiti aneb způsobiti, aby jim byla napravena.